

[Robert Christensen.]

bedring. Vi har jo her i samfundet noget, vi populært, måske med noget i retning af et slagord, kalder „de svage liv“. Det er visse personer, der er meget fraværende fra deres arbejdsplads på grund af hyppige sygdomsperioder. Kan man ikke tænke sig, at arbejdsgiverne vil frigøre sig for disse mennesker, før de når de 40 timer inden for perioden, så arbejdsgiveren dermed slipper for forpligtelsen?

Jeg har en bemærkning om skattetrækket af disse dagpenge. Vi har før diskuteret, om kildeskattetrækket skulle være træk efter normalt A-kort, eller om der skulle være en særlig regel, som vi kender det for arbejdsløshedsdagpengene. Herom vil jeg gerne sige, at inden for 5 ugers arbejdsgiverperioden har vi at gøre med arbejdsgivere, der er vant til at administrere kildeskatten efter et ganske normalt A-kort. Derfor vil man ikke kunne bruge den undskyldning, at de ikke vil kunne administrere kildeskatten, for når de kan administrere kildeskatten for folk, der er i arbejde hos dem, må de også kunne administrere den for dem, der har været i arbejde og skal have sygedagpenge i stedet for løn.

Så har jeg nogle bemærkninger til en anden væsentlig ændring i forhold til forslaget sidste år, nemlig fjernelsen af karensdagene. Vi foreslog opretholdt 3 karensdage uden erstatning senere, men nu skal karensdagene være nul. Der skal da gives ministeren den indrømmelse, at dette, at nogle mennesker i vort samfund har ventetid på sygedagpenge, mens andre mennesker ikke har den, selvfølgelig giver en ulige stilling over for loven, som det er givet vi ikke i det lange løb kan blive ved med at opretholde. Men der findes andre måder at skaffe lighed for loven på end ved at fjerne karensdagene for dem, der har dem. Man kunne eventuelt gå den modsatte vej, for der er vel ingen tvivl om, som hr. Simonsen prøvede at forklare os, at en fjernelse af karensdagene vil give flere sygedage. Vi har undersøgelser fra Sverige, der, så vidt jeg er orienteret, viser, at sygedagene steg stærkt med karensdagens fjernelse, i hvert fald i en periode, hvorefter meget tyder på, at man igen når det normale. Dette kunne tydes sådan, at det for karensdagene kunne være rimeligt at bruge en gradvis løsning,

dvs. gå til et mindre antal karensdage uden med det samme at gå til nul.

Jeg har også et par bemærkninger om de selvstændige. Det er rigtigt, at de selvstændige er omfattet af lovforslaget, men det var de også af lovforslaget sidste år — for øvrigt også efter en 5 ugers periode; da stod der bare 25 dage, men det forrige lovforslag arbejdede jo med 5 dages ugen i stedet for. Det er i og for sig en ligestilling, men er det dog ikke, for efter lovforslaget skal de selvstændige nu betale 1 pct. af deres skalaindkomst for at blive sikret ligesom andre mennesker efter en 25 dages venteperiode. Hvis de vil have dækning i de 25 dages venteperiode, skal de selv betale for det. Vi savner i høj grad oplysning om, hvor meget de skal betale for at komme med fra den første dag og ikke vente til efter 5 ugers perioden.

Jeg vil gerne på mit partis vegne sige, at den løsning, vi kom til sidste år, absolut var minimum for det, vi kunne godkende, og vi vil gerne i udvalgsarbejdet undersøge, om ikke solidaritetsprincippet her i samfundet kunne betinge, at de selvstændige kunne blive bedre stillet end efter lovforslaget her.

Endelig har jeg nogle bemærkninger om finansieringen af hele reformen. Det har allerede svirret med tal her fra talerstolen i dag, men jeg vil gerne sige, at ministeren har været så fiks at opstille nogle beregninger, som gør det komplet umuligt for os at finde ud af, hvad reformen egentlig koster. Nu forsvinder arbejdsgiverbidraget til dagpengene jo fuldstændigt, idet arbejdsgiverne overtager 5 ugers perioden, og derfor er det ikke til at vide, hvor stor en merudgift der bliver på dette område. Det er nu engang ikke tilfredsstillende bare at regne ud, hvordan merudgiften bliver for skatteyderne. Vi er nødt til også at have med, hvordan merudgiften bliver for det producerende erhvervsliv. Det er jo til syvende og sidst det, der skal betale det hele. Men det kan vi overhovedet ikke finde ud af. Jeg kan da godt læse, at der bliver en merudgift for skatteyderne på et sted i omegnen af 800 mill. kr. Jeg kan også godt se, at det er rigtigt, at man nok sparer nogle penge på forsorgsloven ved, at dagpengeperioden bliver ubegrænset. Men jeg kan ikke rigtig anerkende, at der kun er en mer-